

El Primer d'Octubre, referent per assolir la victòria

Aquesta Diada Nacional les bases de l'independentisme ho vam tornar a fer i vam assistir massivament a la manifestació organitzada per l'Assemblea Nacional Catalana. Una mobilització que va tenir un missatge clar i nítid: cal fer la independència.

Ha estat un punt d'inflexió en la dinàmica negativa en la qual havia entrat el moviment independentista a conseqüència de la desmobilització causada per la pandèmia i per la manca de sentit d'estat dels lideratges institucionals del moviment.

Hem de recordar que la força del moviment sempre ha vingut de l'autoorganització popular. Ho vam viure l'any 2009, quan a Arenys de Munt arranquen les consultes populars, organitzades per la gent, mentre a les institucions del país només es parlava d'un Estatut a punt de ser escapat pel Tribunal Constitucional.

Ho vam viure quan els catalans van desbordar els carrers de Barcelona al crit d'independència a la manifestació del 10-J del 2010, mentre els polítics discutien què havia de dir la pancarta. De nou a la primera gran manifestació organitzada per l'Assemblea, la Diada del 2012, demostrant la unitat de les bases al voltant del projecte independentista. Mentrestant des del govern s'intentava vendre que el missatge de la manifestació seria en suport a un pacte fiscal amb Espanya que ni tan sols es va començar a negociar.

I el darrer i més potent exemple d'aquesta força que emana de l'autoorganització popular independentista és la defensa dels col·legis el Primer d'Octubre, que va permetre que es dugués a terme el referèndum d'autodeterminació vinculant convocat pel Parlament de Catalunya contra el desplegament policial espanyol.

Aquest Primer d'Octubre hem de continuar mobilitzant-nos i alimentant la dinàmica iniciada l'11 de setembre. Emmirallem-nos en allò que vam fer l'1 i el 3 d'octubre per preparar-nos per finalitzar el procés d'independència.

Alguns volen construir un relat interessat al voltant de l'octubre del 2017 dient que vam fracassar perquè no teníem prou força democràtica. Res més lluny de la realitat. El que va passar realment és que es va renunciar a exercir cap força en pro d'una suposada mediació que mai va arribar. Aquesta renúncia i l'aposta per la via del pacte ens ha portat a la situació actual.

No oblidem el poder que té el moviment popular quan s'organitza i exercim-lo amb la convicció que és l'eina més potent de què disposem per assolir la victòria!

Arnau Padró
Secretari nacional de l'Assemblea Nacional Catalana